

[Arne Melchior]

terede, ikke tale om hensigtserklæringer. Der er tale om faste, konkrete, tidsbestemte regler for, hvornår og hvordan, og der er derfor i hele aftalen indbygget alt det, det overhovedet er menneskeligt muligt at indbygge af garantier for, at også denne etape selvfølgelig efter viljen hos det store flertal i Folketinget hører med til projektet.

Min tredje bemærkning skal være en forbløffelse over det næstsidste afsnit i bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf jeg citerer følgende:

»Fremskridtspartiet har konstateret, at interessen fra privat side for at finansiere og opføre en fast Storebæltsforbindelse er til stede.«

Det mindste, Fremskridtspartiet burde gøre – det gør hr. Dohrmann vel om lidt – var at meddele lidt mere konkret, hvori denne konstatering består, hvad den bunder i.

Jeg har ikke brug for, at hr. Svend Heisler, hver gang han går op og nævner mit navn, fortæller, hvad jeg er forhenværende. Det er Tingets medlemmer ganske udmærket bekendt med, og det har ikke en pind med diskussionen at gøre. I den egenskab har jeg dog hørt et og andet om denne sag, og jeg har hørt fra mange sider, at man er interesseret i at give lån til et sådant selskab, men der har til dato ikke meldt sig nogen, som bare har forespurgt, på hvilke betingelser disse privatfinansieret ved et af dem ejet selskab kunne få lov til at etablere en sådan forbindelse.

Jeg bestrider derfor, at det foreligger, men afventer selvfølgelig med spænding og interesse hr. Dohrmanns dokumentation af denne flotte konstatering, som jeg mener er en påstand helt ud i den blå luft.

Dohrmann (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til alle, der har blandet sig i debatten, og tilføje, at da vi fremsatte forslaget, var vi da udmærket klar over, at når det kom til første behandling, ville vi ikke kunne konstatere noget, der lignede et flertal for det.

Det er blevet sagt om forslaget, at det er et gammelt forslag, og det er rigtigt, det har været fremsat flere gange. Men jeg vil sige, set i relation til de ting, der er sket siden sidste gang, vi behandlede forslaget, at det er så aktuelt som nogen sinde, for som det frem-

går af bemærkningerne, betragter Fremskridtspartiet så afgjort forslaget som et alternativ til den aftale, regeringspartierne og Socialdemokratiet har indgået.

I de enkelte paragraffer i lovforslaget står der egentlig ikke andet, end at de firmaer, konsortier m.fl., der er interesseret, skal komme med deres tilbud og forlangende og vilkår i øvrigt til ministeren for offentlige arbejder inden den 1. maj 1987.

Jeg vil sige til de borgerlige eller liberale partier, hvad de nu kalder sig: jamen hvad ville der dog ske ved, at man så og hørte, hvilke vilkår private konsortier ville opstille for at anlægge forbindelsen og naturligvis for senere at opkræve gebyr for at benytte forbindelsen? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at folk, der har en liberal indstilling, end ikke vil se de tilbud, private virksomheder kunne komme med.

Der kommer igen en god portion dobbeltmoral ind i billedet, hvor man bruger en masse undskyldninger. Vi hørte lige hr. Arne Melchior og SFs ordfører spørge: jamen hvad ville der ske med sådan et projekt, hvis det var privatfinansieret og det gik rabundus? Nu tror jeg da nok, at de forskellige konsortier ville sikre sig i så henseende, men lad os sige, at det gik så galt. Ja, hvad ville der så ske? Der vil altid være nogle, der er parate til at overtage en fuldt færdig forbindelse og naturligvis fortsætte den. Det ville der ikke ske noget som helst ved. I værste fald kunne skidt ryge på tvangsauktion, og det kunne måske komme noget længere ned i pris, og så kunne de, der benyttede forbindelsen, komme noget billigere over. Det ville være det værste, der kunne ske.

Vi er i Fremskridtspartiet helt enige med aftalepartierne om, at det er ønskeligt med en fast forbindelse over Storebælt, men den aftale, der er indgået, er så ubrugelig, at jeg godt vil sige her i dag, at når og hvis den kommer til afstemning – det er jeg ikke sikker på, for jeg mener, der er så mange ting, der hænger i luften – så er det min indstilling, at vi er bedre tjent uden. Den er simpelt hen ubrugelig.

Jeg ved ikke, hvem der har formuleret aftalen som sådan, men jeg har en meget, meget stærk mistanke om, at det er chefen for DSB, hr. Ole Andresen. Den er i den grad en favorisering af DSB, at det trodser enhver beskrivelse.